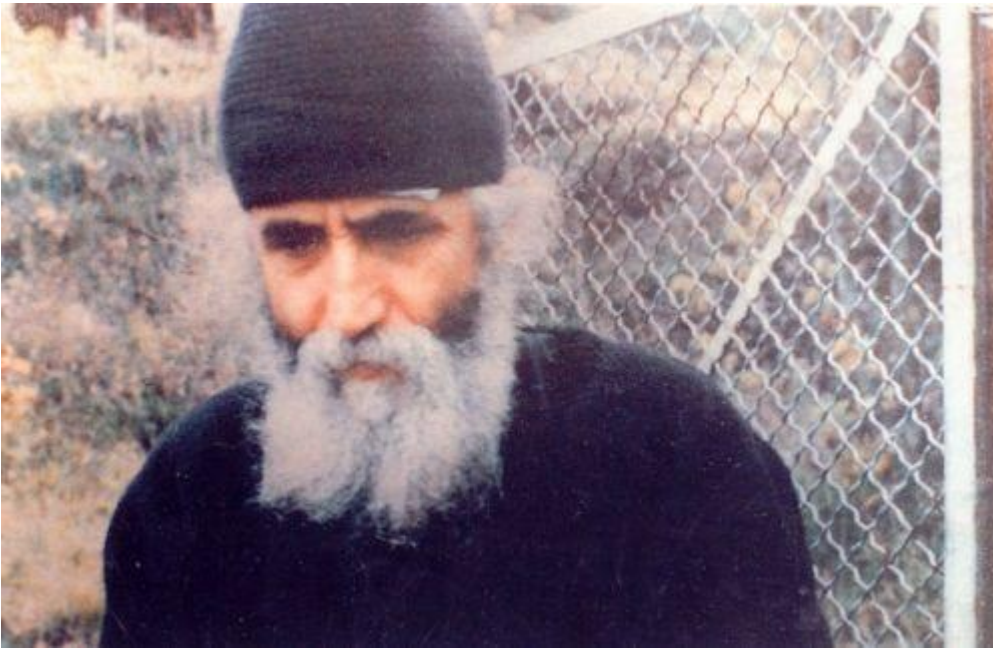

Κατάκριση: Η μεγάλη αδικία (Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - «Μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε»

Η κατάκριση είναι γεμάτη από αδικία

- *Γέροντα, εύκολα κρίνω και κατακρίνω.*

- Η κρίση που έχεις, είναι φυσικά, χάρισμα που σου έδωσε ο Θεός, αλλά την εκμεταλλεύεται το ταγκαλάκι και σε κάνει να κατακρίνεις και να αμαρτάνεις. Γι' αυτό, μέχρι να εξαγνισθεί η κρίση σου και να έρθει ο θείος φωτισμός, να μη την εμπιστεύεσαι. Όταν κανείς ασχολείται με τους άλλους και τους κρίνει, ενώ ακόμα δεν έχει εξαγνισθή η κρίση του, πέφτει συνέχεια στην κατάκριση.

- Και πώς, Γέροντα, θα εξαγνισθεί η κρίση μου;

- Πρέπει να την λαμπικάρεις. Μπορεί να έχεις καλή διάθεση και μια δύναμη μέσα σου, αλλά πιστεύεις ότι κρίνεις πάντοτε σωστά. Η κρίση σου είναι όμως είναι ανθρώπινη, κοσμική. Προσπάθησε να απαλλαγείς από το ανθρώπινο στοιχείο, να αποκτήσεις ανιδιοτέλεια, για να έρθει ο θείος φωτισμός και να γίνει η κρίση σου πνευματική, θεϊκή. Τότε η κρίση σου θα είναι σύμφωνη με την δικαιοσύνη του Θεού και όχι με την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Με την αγάπη και την ευσπλαχνία του Θεού και όχι με την λογική την ανθρώπινη. [\(περισσότερα...\)](#)